198: Kâfire; "Kardeş, Dost, Yanındayız, Destekliyoruz" Demek

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Es-selamu aleykum 1- Bizler akide olarak, oy kullanmayı küfür ameli olarak görüyor fakat oy kullanan halkı umumen tekfir etmiyoruz yani cehaletlerini mazur görüyoruz. Fakat meclisteki yada kolluk kuvvetlerindeki insanları umumi olarak tekfir ediyor ve onların cehaletlerini mazur görmüyoruz. Bunun sebebi nedir oy kullanan halkı umumen tekfir etmemiz gerekmez mi? Cehaletleri mazur ise meclistekilerin de cehaleti mazur olmaz mı? 2- Demokrasi için silahlanıp savaşan bir grup ile Şeriat için savaşan bir grup fiziki olarak -daha azılı kafire karşı- birlikte hareket edebilir mi? 3- Şeriatı savunan guruplar siyaseten Demokratik ülkelere yada demokratik diğer gruplara "kardeş, dost, yanınızdayız, destekliyoruz" gibi lafızlar kullanması caiz midir? Saygılarım ile Allah sizlerden razı olsun.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullah. Hamd Allah'a mahsustur.

Son olarak muhterem kardeşim "Şeriatı savunan gruplar siyaseten demokratik ülkelere ya da demokratik diğer gruplara "kardeş, dost, yanınızdayız, destekliyoruz" gibi lafızlar kullanması caiz midir?" şeklinde gelen üçüncü soruna cevaben derim ki:

Evvela siyaseten sözünü biraz açmamız lazımdır. Siyaset yönetmek demektir. Ve yönetimi Allah *(celle ve âlâ)* sadece Kendisine tahsis etmiştir. Mutlak idari nizam olarak İslam şeriatını emretmiştir ve Rasûlü Muhammed *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)* vesilesiyle İslam şeriatını beyan etmiştir. İslam şeriatında her faydayı ve maslahatı beyan etmiştir. İslam şeriatı hiçbir maslahatı asla zayi etmemiştir. Kendi zatında maslahatı zayi etmediği gibi iki maslahat arasında racih olanı veya zarara mukabil racih olan maslahatı da asla zayi etmemiştir. Dolayısıyla genel olarak ihtimalli lafızları kullanmak şer'an muteber maslahat veya racih maslahat ise o zaman kullanılması şer'i siyaset ve caiz, hatta belki vacip olabilir diyebiliriz.

Sonra, lafızların hakikatleri vardır. Şer'i, lugavi ve örfi hakikati. Yani bir lafzın lügatte kullanıldığı değişik manaları vardır. Bu manaları şeriat veya örf olduğu gibi almış olabilir de veya daraltmış olabilir de. Eğer şeriat bir lafzın manasını beyan etmişse o zaman lügavi manası o lafzın hakikati olmaktan çıkmıştır. O lafzın vücutta hakikatini tabir eden şeriatın yüklediği mana olur. Evet, şer'i mana muhakkak lügavi manaya bina eder lakin lügavi mana artık o lafzın hakikatini belirlemekten aciz olur. Bu meseleden şöyle bir mesele tevellüt eder:

Şari bir eşyayı isimlendirmişse o zaman o eşyanın hakikatini de beyan etmiştir. Ve bu hakikate şer'i hükümler bağlamıştır. Lafzın hakikati Şari'nin

tarif ettiği batın manadır ve şer'i hükmü alan hakikatte bu manadır lakin zahirde şer'i hüküm o lafzın manasını zahirde tabir eden zahir isme terettüp eder. Bu şeriatın en önemli bahislerinden biridir ve ulema arasında isimler ve hükümler bahsi olarak malumdur.

Bu konumuzla bağlantılı şu demektir: Birincisi, bir şeyi şeriat isimlendirmiş ise o zaman onun hakikatini de tayin etmiştir. Bu durumda o şey şeriatın koyduğu isimden başka bir isimle adlandırılırsa o zaman o şeyin hakikatinden sapılmış olunur ve o şeyin tasavvurunda hatalar meydana gelecektir. İkincisi, şer'i isme şer'i hüküm terettüp ediyor. Şu halde bir şeyin hakikatine Şari'nin verdiği isimden başka bir isim verilirse o zaman Şari'nin o şeye verdiği hüküm de atıl kılınmış olunur.

Birinci durumun da ikinci durumun da ne kadar büyük bir fesat olduğu açıktır. Eşyayı Şari'nin isimlendirdiğinden gayri bir isim ile adlandırmanın maslahatı bu mefsedetten daha büyük olması gerekir ki siyaseten böyle davranmak caiz olsun. Bu maslahatın varlığını (muteber oluşunu) ya Şari Kur'an ve(ya) Sünnette beyan etmiştir veya ama şer'i maksatların tahkiki açısından zahirdir.

Meselenin daha iyi anlaşılması için birkaç misal vereyim:

Mesela ikrahı bu babta değerlendirebilirsin. Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ

"Kalbi imanla dolu olduğu halde zorlananlar müstesna olmak üzere imandan sonra Allah'ı inkâr eden…" (en-Nahl Sûresi 106)

Bu ayeti kerimenin delaletiyle Allah *(subhanehu ve teâlâ)* ikrah altında küfrü farklı bir isimle isimlendirmeyi ve zahiren inkâr etmemeyi muteber bir maslahat olarak beyan etmiştir. Mesela Kur'an mahlûktur fitnesi zamanında ulema dâhil olmak üzere birçok Müslüman Kur2an'ı mahlûk olarak isimlendirdi. Kur'an mahlûk değil bilakis Allah'ın konuştuğu kelâmıdır ve O'ndan'dır. Dolayısıyla Şari'nin Kur'an ismi verdiği kelamın hakikati O'ndan olmasıdır. Ona mahlûk diyen Kur'an'ın hakikatini saptırmıştır. Bu davranışı Şari küfür olarak hükme bağlamıştır. Lakin canını korumak için kalbi iman da sabit olması şartıyla beraber küfür sözünü söylemesini muteber bir maslahat olarak kabul etmiştir. Veya zamanımızdan bir örnek olarak Nusayrilerin Sünni halka yaptığı işkenceler altında melun Esed'e "Rabbim Esed'tir" demeğe icbar ettiklerine herkes şahit oldu. Esed rab değil bilakis merbubtur. Ve Esed'e rab diyenler Yahudilerden ve Hıristiyanlardan daha kâfirdirler. Lakin bir

Müslümanın ikrah altında melun Esed'i böyle isimlendirmesi Şari'nin onun için itibar ettiği canını koruma maslahatından ötürü caizdir.

Veya takiyye'yi de bu babta değerlendirebilirsin. Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً

"Mü'minler mü'minleri bırakıp kâfirleri veliler edinmesin. Kim bunu yaparsa onun Allah'la hiçbir ilişkisi kalmaz. Onlardan gelecek bir zarardan korunmaya çalışmanız müstesna" (Âl-i İmran Sûresi 28)

Bu ayeti kerimede Allah *(subhanehu ve teâlâ)* kâfirden gelecek mümkün bir zarardan korunmak için eşyayı Şari'nin beyan ettiği isimden farklı bir isimle adlandırmayı muteber bir maslahat olarak beyan etmiştir. Mesela küfür diyarında dinini izhar etmekten aciz olan ve Müslümanların arasına hicret etme imkânına sahip olmayan mustezaf bir Müslümanın tağutun kolluk kuvvetleri tarafından sorgulandığında baştaki tağutu açıktan tağut ve kâfir olarak isimlendirmeyip de cumhurbaşkanımız veya başbakanımız gibi isimlerle adlandırması gibi.

Ve savaş hiledir kaidesinin de bu babtan nasibi vardır. Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)* şöyle buyuruyor:

الْحَرْبُ خُدْعَةٌ

"Harp hiledir." İmam el-Buhari ve İmam Müslim *(rahimehumallah)* Ebu Hureyre *(radiyallahu anhu)*'dan tahriç etmişlerdir.

Hadisi şerif düşmana zarar vermek için hileye başvurmanın bir maslahat olduğuna delalet ediyor. Elbette bu mevzunun tafsilatı var. Benim burada sadece gayem şer'an caiz olan durumlarda eşyayı hak ettiği isimden gayri isimlerle isimlendirmenin caiz olduğunu ifade etmektir. Mesela İmam el-Buhari *(rahimehullah)*'ın ve başkaların rivayet ettikleri Kab bin Eşref'in öldürülmesi olayında Muhammed bin Mesleme *(radiyallahu anhu)* Kab bin Eşref'e yaklaşabilmesi için şöyle diyor:

إِنَّ هَذَا (يَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ عَنَّانَا وَسَأَلَنَا الصَّدَقَةَ

"Şu (yani Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem*) bizi yordu ve bizden sadaka istedi."

Bunun üzerine Kab bin Eşref Muhammed bin Mesleme'nin söylediklerini tasdik edip "Vallahi o sizin usancınızı daha da arttıracak" dedikten sonra Muhammed bin Mesleme *(radiyallahu anhu)* şöyle diyor:

فَإِنَّا قَدْ اتَّبَعْنَاهُ فَنَكْرَهُ أَنْ نَدَعَهُ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى مَا يَصِيرُ أَمْرُهُ

"Biz ona uymuş bulunduk. Bu işin nereye kadar varacağını görünceye kadar onu bırakmak istemiyoruz."

Hadisin ravisi Cabir bin Abdullah *(radiyallahu anhuma)* der ki: "Muhammed bin Mesleme böyle Kab'la konuşurken onu yakaladı ve öldürdü."

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)*'i "şu" olarak isimlendirmesi elbette o insanın hakikatine uygun isim değildir. Onun hakikatini karşılayan isim Allah'ın Rasûlü ismidir. Ancak Kab bin Eşref'in öldürülmesindeki maslahat Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)*'e "şu" ismiyle tabir etmekteki mefsedetten daha büyük ki Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)* buna izin vermiştir. Diğer bir rivayette Muhammed bin Mesleme *(radiyallahu anhu)* Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)*'e "Öyleyse bana izin ver ona bazı sözler söyleyeyim" demiştir ve Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)* **"verdim"** buyurmuştur.

Bundan sonra senin sual ettiğin lafızların durumuna gelince derim ki:

Evvela, demokrasi küfürdür. Demokratik ülkeler veya demokratik gruplarda kâfir ülkeler veya gruplardır. Zira demokrasi hâkimiyeti halk için tahsis etmektir. Bunu tasdik ve ikrar etmek büyük küfürdür.

Dolayısıyla Müslüman bir kişi veya taife demokrat bir ülkeyi veya grubu kardeş veya dost olarak tabir etmesi caiz değildir. Bu tevhide münakızdır. Zira kardeş ve dost isimleri manası şeriat tarafından tarif edilmiş olan şer'i isimlerdir. Şer'i hakikatiyle kardeş din kardeşliğidir ve dostluk din dostluğudur. Şeriat din farkıyla beraber dostluğu nefyetmiştir. Kardeşliğe gelince nesep ve sütkardeşliğini iptal etmemiştir ama velayet, miras ve başka hukuklarda kardeşliğe itibar etmemiştir.

El mühim, kardeş ve dost isimleri şer'i isimlerdir ve Müslümanlar arasında kullanılan isimlerdir. Dolayısıyla kâfire kardeşim veya dostum denilmesi aslen caiz değildir. Bu ismi şeriatın tayin ettiği sınırlarından çıkarıp lügavi hakikatine döndürmek için şer'an muteber bir maslahat olması lazımdır. Şüphesiz ki kardeş ve dost isimleri lügavi hakikatleriyle daha geniş manalara sahip isimlerdir. Kardeş, yani din kardeşi olduğu gibi, nesepten kardeş, süt yolundan

kardeş de olabilir veya ama Adem'den kardeş veya söz gelimi arkadaş manasında kardeş veya halkın dilinde kullandığı bir hitap şekli olarak kardeş manasında da kullanılabilir. Lügatte dost ismi de böyledir. Dost, yani din dostluğu veya arkadaş manasında dost veya şu zamanda örfen erkek-kadın ilişkisi manasında dost. Kardeş veya dost kelimesi lugavi hakikatiyle kullanıldığı zaman bu manaların hepsine şamildir. Lakin bu isimlerin şer'i hakikatleri daha dardır.

Şu halde bir Müslüman ikrah sebebiyle veya takiyye yapma mecburiyetinde olduğu için veya şeriatın itibar ettiği bir maslahattan ötürü demokratik, yani kâfir bir devlete veya gruba arkadaş veya dost isimlerini kullanırsa şer'i siyasetin ikrar ettiği ve caiz olan bir şey yapmış olur. Ama öylesine veya şeriatın itibar etmediği, kendisinin maslahat ve siyaset zannettiği bir sebepten ötürü kardeş veya dost derse küfür konuşmuştur.

Yanındayız veya destekliyoruz gibi ifadeler kullanmasına gelince, bunlar için de yukarıda söylediklerim geçerlidir. Zira bu davranışlar kardeşliğin ve dostluğun tabileridir. Ancak bu iki ismin kullanımına kardeş ve dost isimlerin kullanımından daha çok müsamaha edilir. Çünkü kâfire kardeş veya dost demek şer'an caiz olmazken ve şer'an muteber bir gerekçesi yoksa küfürken, bir kâfire yanındayız veya destekliyoruz sözleri durumuna göre şer'an caiz olabilir. Mesela kâfiri bir doğrusundan ötürü desteklemek veya ona yapılan bir haksızlıkta onun yanında olmak İslam'ın emrettiği insaftandır. Veya bir kâfiri daha azılı ve Müslümanlara karşı daha çok düşman ve şiddetli olan diğer bir kâfire karşı desteklemek de şer'i siyasetin ikrar ettiği bir maslahattır. Dolayısıyla İslam şeriatının ikrar ettiği ve güzel bulduğu bir durumda Müslüman bir taife demokratik bir devlet veya grup için yanındayız veya destekliyoruz derse ve bu daha büyük bir mefsedete sebep olmayacak ise o zaman bunu söylemekte bir beis olmaz. Lakin bunun için kâfir olanı kâfir olarak ilan etmek şarttır. Bunu başka yerlerde izah etmeye çalıştım. Dilersen oralara müracaat edebilirsin.

Velhasıl muhterem kardeşim, Allah hakkı isimlendirmiştir ve gerçeğini beyan etmiştir. Allah *(celle ve âlâ)* hakkın hak ettiği ismiyle isimlendirilmesini sever. Zira o adaleti ve ihsanı emretmiştir. Dolayısıyla şeriatın daima murad ettiği eşyayı hak ettiği isimle isimlendirmektir. Ancak vakıa buna bazen uygun olmaz ve vakıanın maslahatı eşyayı hak ettiği isimden gayrisiyle isimlendirilmeyi zorunlu kılar. Aksi takdirde daha büyük fesatlar vaki olabilir. Faydayı zarardan temyiz etmek hikmet değildir. Hikmet iki fayda arasında daha büyük olanı veya iki zarar arasında daha hafif olanı tercih edebilmektir.

Mesela bugün cihaddan mazeretsiz geri kalan hocalar ve ilim talebeleri...

Bunların dinimizde hak ettikleri isim fasıktır. Bunlar Allah *(celle ve âlâ)'*nın emrine itaat etmeyen asilerdir.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ

"Savaş, hoşunuzu gitmediği halde, size farz kılındı" (el-Bakara Sûresi 216)

Evet! Savaş nefsin hoşuna gitmez. Savaş meşakkat, eziyet, elem ve çok sabır isteyen bir ameldir. Elbette nefis bundan hoşlanmıyor. Allah *(celle ve âlâ)'*da bunu ikrar ediyor. Evet! Evet! Savaş hoş olmayan bir şeydir. Ama bize farz kılındı. Muttaki, Allah'ın emrine teslim olmuş kullar nefislerin hoşuna gitmese dahi Rabbine itaat eder. Ama nefsi azgın kullar kadınlarla beraber arkada kalabilmeleri için mazeretler üretirler.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فى قُلُوبِهِمْ

"Bedevîlerden savaştan geri kalanlar sana "Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu. Allah'tan bizim için af dile" diyecekler. Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler." (el-Fetih Sûresi 11)

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

"De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, Rasûlünden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah, fasıklar topluluğunu hidayet etmez." (et-Tevbe Sûresi 24)

Bu hocalar samimi ve muttaki gençleri mücahidlerin safına katılmaktan alıkoyan engellerdir. Kendileri geride kalabilmeleri için ve cemaatlerini taşıyan samimi Müslümanları kaybetmemek için günümüz mübarek cihad hareketi hakkında şüpheler üretme çabasında olan müfsitlerdir. Cehalet çok var, ilim okumak lazım. Şimdi savaş zamanı değil, şimdi davet zamanıdır. Cihad edeceğiz ama hazırda yeryüzünde hakkıyla cihad eden bir taife yok. Cihad

edenler ya aşırı tekfirci veya hariciler veya akidesi bozuk mürcieler. Mücahidler girdikleri yeri ifsat ediyorlar ne cihadları var ne tevhidleri. Hazırda bütün mücahidler örgütlerin maşaları olmuş. Sakın kendinizi örgütlere kaptırmayın. Bu ve buna benzer yalan, iftira, değersiz, boş ve batıl laflar.

İlim ehli olduğunu zanneden ama hali hazırda cihadın farzı ayn olduğunu inkâr edebilecek kadar haktan uzak olan bu hocaların marazı cehalet mi? Asla!

يَا اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا قيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فى سَبيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضيتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَليلٌ

“Ey iman edenler! Ne oldu ki size Allah yolunda sefere çıkın denilince, yere çakılıp kaldınız. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatından mı razı oldunuz? Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı, pek az bir şeydir.” (et-Tevbe Sûresi 38)

وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوجَ لَاَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدينَ

“Onlar eğer savaşa çıkmak isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Lâkin davranmalarını Allah istemedi de onları alıkoydu ve oturun oturanlarla beraber denildi.” (et-Tevbe Sûresi 46)

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

“Onlar geride kalan (kadın ve çocuk)larla birlikte olmaya razı oldular ve kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.” (et-Tevbe 87)

Bilakis! Bu hocalar dünya hayatından ve metaından razı olmuşlardır. Bunun için cihada çıkmak onlara zor geliyor. Cemaatleri veya talebeleri arasındaki hürmetleri ve mevkileri, medreseleri, mescidleri, davet çalışmaları, ticari imkânları, güzel ve rahat evleri, sözünü iki etmeyen hizmetkâr elemanları... Bunları cihadın zorluğuna tercih ediyorlar. Evet! Cihad zordur. Ve nefise kerih gelir. Lâkin Allah’ın yardımıyla hiçbir zor, zor olmaz. Her bir mücahid Allah *(celle ve âlâ)*’nın zorun içinde nasıl kolaylığı yarattığını, darın içini nasıl genişlettiğini iyi bilir. Bunun için asla cihaddan vaz geçemez. Ama bu hocalar geride kalanlarla beraber kalmaktan razı oldukları için kalpleri mühürlenmiştir. Artık onlar anlamaz. Ne desen de anlamazlar.

Allah *(celle ve âlâ)* hakkı söylemeyi sever. Ve hak her şeyden daha değerlidir.

Bunun için diyorum ki Türkiye'de oturan ve mazereti olmadan cihaddan geri duran, Allah'ın emrine itaat etmeyen, Muhammed *(sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem)'*in yolunu terk eden, mücahidlerden uzaklaşan, cihad ve mücahidler hakkında şüpheler oluşturmaktan başka işleri olmayan, samimi Müslümanları cihada çıkmaktan alıkoyan bu hocaların dinimizde hak ettikleri isim **fasıktır.**

Velhasıl, muhterem kardeşim geride oturan bu hocalar seni aldatmasın. Kendisi geride kalabilmesi için seni de masiyetinde kendisine ortak etmek istiyor. Allah'tan kork ve senin Rabbin ve Sahibin olanın emrine itaat et! O itaat edenden lütfunu asla esirgemez.